

са помрачава и вичко-то тѣло, и впада въ голѣмы бѣдствїа съ движенїа-та си; Така също бѣва, ако умз-тх человекскы е чистъ, тога просвѣшава вичкж-тх дѣшж и вичкы-ты нейны дѣйствїа; Ако ли умз-тх са ослабнн отх сребролюбїе и дрѹгы страсти, той ослабпѣва и дѣшж-тж, и съж обраца, да обыкне земны-ты добрыни и пороци.

б). М а м ш н а са называ богатство-то и вичко пристрастїе, что води человекка кзмх земны-ты добрыни.

в). Сирѣчь, когато Богъ е даровалъ намъ тѣло и дѣшж, конто двѣ спорѣды естество-то си съ най-превоходни отх (вичкы-ты дрѹгы) земны Неговы сзданїа: То не грижннса Той да ни даде и най-малкж-тж потребж за ниѹз, сирѣчь аденїа-та, питїе-то и облекло-то, безъ конто тѣло-то и дѣша та не можжть да живѣжть съвокупно?

г). Сирѣчь, както мы сме сздадени отх Бога за по-продлжжено время, а не травы-ты поликы, и за по-голѣмо намѣренїе, сирѣчь за славж Божїж и за вѣчно блаженство: така несравненно (трѣбѣ да вѣрваме, зачто) Богъ много-повече са грижи за насъ, и промыслова, да ны не остави безъ потребны-ты за живота.

д). Тѹка Христосъ не ни запрѣшава да са трѹдимъ и стараемъ, за да придобьемъ нѹждны-ты на тѣло-то си, (а още ни повелѣва отх послѣ чрезъ уста та и дѣла-та на С. Павла, чтото дѣма: който не ще да работи, той нити да аде, 2. Солѹн. гл. 3, ст. 7—12): нз възбранѣва (Хр.) да са грижиме за придобвтїе (что бѣва за) временны добрыни, както